

ſom han da var i. Siden den Gang er der kun gaaet et Par Timer, og nu har han ſit ſædvanlige gode Humør igen og betragter Forſlaaet ſom en Slags Gyngeheſt eller Paradeheſt, ſom nu ſkulde ſættes hen i en Krog. Det undrer mig, hvorfor det ærede Medlem ſaa var ſaa alvorlig før, hvis det ikke var andet. Hvis det ikke var andet end tomme Ord uden Indhold eller en Paradeheſt, ſom man kunde trække ind i en Krog, hvor den kunde ſtaa ganſke rolig, hvorfor umagede ſaa det ærede Medlem ſig ſaa ſtærkt for at ſaa den af Vejen? Hvis Sagen var ſaa ubetydelig, hvortil ſaa al den Blæſt? — Jeg vilde have ønsket, at denne Sag kunde været afgjort uden alt ſtorpolitijſt Halløj. Jeg vilde ønske, man vilde ſige ſom ſaa: Vi have her, jeg kan gerne ſige ſiden 1849, ønsket en Retsreform, der er vel næppe noget Medlem her i Salen, uden at han har været Drikker i den Retning. Endvidere vil jeg ſige ſom ſaa: Vi have nogen Tvivl om, hvorvidt den højtærede Juſtitsminiſter er i Stand til at bringe et Forſlag frem her, ſom vil vinde vort Bifald fra et demokratijſt Standpunkt, og derfor vilde vi paa Forhaand tage ethvert Forbehold over for Sagens Realitet, men — vilde vi ſige — hvorfor ikke gøre et Forſøg, naar nogen puſter at gøre det, og det ſaa meget mere, ſom Folketinget en Gang tidligere har afviſt den Sag? Jeg maa nemlig betragte den Behandling, ſom Sagen ſit i 1880—81, i Realiteten ſom en Afviſning, og jeg betragter denne Afviſning ſom en Fejl, ſaaledes ſom jeg ſagde før. Det ærede Medlem fra Køge mente, at vi nok ſit Tilgivelse for Fejlen. Ja, jeg for mit Vedkommende har jo ingen Tilgivelse behøv, fordi jeg ikke var med den Gang, men ſelv om jeg kunde ſige, at jeg var paa en Maade medansvarlig med det Parti, i hvis Tjeneste jeg ogſaa den Gang var, undſer jeg mig ikke ved at befende en Fejl. Man er jo i vore Dage ſaa tilbøjelig til at ſætte enhver Befendelse i Gaarſøjne, ſom om det var ſaa forfærdeligt at befende. Men ſomme Tider kan det virkelig være ſundt, at man befender at have gjort en Dumhed. Derimod er det ikke ſundt at dække en Dumhed med en ny Dumhed, og det vilde Folketinget gøre, hvis det gjorde Historien fra 1880—81 om igen. — Det ærede Medlem fra Køge ſagde, at han ikke havde noget at angre, han vilde ſtaa paa det gode gamle Venſtrestandpunkt. Jeg tror ikke, at Venſtres oprindelige Politijſt over for Retsreformen er den, der blev indtagen i 1880—81. Jeg tror ikke, at dets oprindelige Standpunkt er at viſne den eller afſlaa at forhandle om den. Jeg

tror, at Venſtres Mening baade her paa Rigsdagen og ude i Landet har været, at det vilde have Retsreformen fremmet. Det Standpunkt, ſom Folketinget tog i 1880—81, var jo motiveret ved ſærlige politiſke Forhold, og jeg ſiger: det kan maaske have været rigtigt, praktijſt og taktijſt, i det Øjeblik at gøre det, men at det ſkulde have været Venſtres oprindelige Standpunkt, maa jeg paa det beſtemteſte proteſtere mod. Venſtres oprindelige Standpunkt i denne Sag er Grundlovens § 74. Alſaa det ærede Medlem ſkal ikke have Ret deri, at det er han, der ſtaaer paa Venſtres oprindelige Standpunkt, og os, der have forandret os. Jeg holder paa, at vi ſtaa paa det oprindelige Standpunkt, nemlig paa Grundlovens § 74, og at han vil blive ſtaende paa et urigtigt Standpunkt, naar han ſtiller ſig paa Standpunktet fra 1880—81. Om man kalder dette at viſne eller forhandle, er ogſaa mig ganſke ligegyldigt. Jeg er enig med det ærede Medlem om, at diſe Ord „Biznepolitijſt“ og „Forhandlingspolitijſt“ have ikke nogen Saft eller Kraft i ſig længere. De maa talde det, hvad De vilde. Det ærede Medlem maa endog gerne kalde det „Underhandlingspolitijſt“, ſom vi drive her. Det er mig ganſke ligegyldigt. Jeg antager, at her i Tinget kunne vi nok ſe, hvad der er reelt, og hvad der ikke er det, og jeg antager, at vi naa dertil ogſaa ude i Landet, at vi kunne ſaa Vælgerne til at ſe, hvad der er reelt, og hvad der er Ord, enten det nu er ſmaa eller ſtore Ord. Alſaa derved ſkal jeg ikke opholde mig. Det ærede Medlem mente, at vi ikke vidſte, hvor vi bleve førte hen, fordi vi ikke vare indviede i de hemmelige Planer, ſom man ellers pleje at have, og iſølge hvilke, der lægges Forſlag herind paa Bordet, uden at man rigtig ved, hvor de komme fra. Tror det ærede Medlem virkelig ikke, at vi ere indviede i dem? Det synes mig dog, at ville ſtemme med Toney i hans første Foredrag og ogſaa med de Udtaleſer, der kom fra det ærede Medlem fra Rolding, om de Herrer havde ment det. At det ærede Medlem fra Stubbeſøbing (N. J. Larsen) og den højtærede Juſtitsminiſter have ſtuffet Hovederne ſammen, er jo en Selvfølge. Derom ſtal jeg ikke ſige noget. Men naturligtviſ have ogſaa vi andre, ſom ikke kunne følge de ærede Medlemmer nu, ſtuffet Hovederne ſammen med Juſtitsminiſteren. Vi have været bag Kulijſterne — naturligtviſ! Det hører med til Syſtemet! Det ſkulde undre mig, om vi ikke i Morgen et eller andet Sted ſkulle læſe det, at nu have ogſaa vi været „bag Kulijſterne“, „paa